

РЕШЕНИЕ

№ 554

гр. Стара Загора, 19.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, VI-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на седми декември през две хиляди двадесет
и втора година в следния състав:

Председател: Златко Мазников

при участието на секретаря Светла Хр. Иванова
като разгледа докладваното от Златко Мазников Административно
наказателно дело № 20225530202736 по описа за 2022 година
за да се произнесе, съобрази:

Обжалван е ЕФ (електронен фиш), серия К, №, на ОД на МВР гр. Стара Загора.

Жалбоподателят Р. В. М. твърди, че ЕФ е незаконосъобразен, и моли същият да бъде
отменен. Претендира за направените по делото разноски.

Въззиваемата страна ОД на МВР гр.Стара Загора счита жалбата за неоснователна и моли ЕФ
да бъде потвърден. Претендира за юрисконсултско възнаграждение и моли в случай, че
жалбата бъде уважена, на жалбоподателя да бъдат присъдени разноски за адвокатско
възнаграждение в минималния размер, дължимо по този вид дела.

Съдът, като прецени събраните доказателства, намери за установено следното:

С обжалвания ЕФ жалбоподателят е санкциониран на основание чл.189, ал.4 от ЗДвП –
Закон за движението по пътищата („При нарушение, установено и заснето с автоматизирано
техническо средство или система, в отсъствието на контролен орган и на нарушител се
издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното

нарушение...”) във връзка с чл.182, ал. 2, т. 3 от ЗДвП („Водач, който превиши разрешената скорост извън населено място, се наказва, както следва: за превишаване от 21 до 30 km/h – с глоба 100 лв.“) за нарушение на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП („Когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в ал.1, това се сигнализира с пътен знак“) във връзка с ал. 1 от ЗДвП, въвеждащ ограничение от 100 до 140 km/h за движение по автомагистрала в зависимост от категорията на превозното средство, извършено на 16.08.2020 г. в 15:39 часа на км. 205 от АМ „Тракия“ при управление в посока към гр. София на лек автомобил „ПОРШЕ МАКАН ГТС“ с рег. №, регистриран на негово име, със скорост 117 km/h при отчетен толеранс от -3% и ограничение на скоростта от 90 km/h, въведено с пътен знак „В26“, като нарушението (превишаване на разрешената скорост с 27 km/h) е било установено и заснето с мобилна радарна система TFR1-M 572.

Съгласно чл. 188, ал. 1 от ЗДвП собственикът или този, на когото е предоставено моторно превозно средство, отговаря за извършеното с него нарушение, като собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство. В случая, видно от приложената на л. 12 от делото справка, автомобилът, при управлението на който е било извършеното нарушение, е собственост на жалбоподателя, като последният не се е възползвал от предвидената в чл. 188, ал. 5 от ЗДвП възможност в 14-дневен срок от получаването на ЕФ, считано от 03.10.2022 г. според справката на л. 13 от делото, да предостави в съответната териториална структура на Министерството на вътрешните работи писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението, и копие на свидетелството му за управление на моторно превозно средство.

ЕФ е бил издаден по образца, утвърден от министъра на вътрешните работи със заповед № 81213-172 от 29.02.2016 г. (л. 17 от делото) съобразно разпоредбата на чл. 189, ал. 4, изречение трето от ЗДвП („Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи“), и отговаря на императивните изисквания на чл. 189, ал. 4, изречение второ от ЗДвП („Електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане“).

Съгласно чл. 165, ал. 2, т. 6 от ЗДвП при изпълнение на функциите си по този закон определените от министъра на вътрешните работи служби имат право за установяване на нарушенията на правилата за движение по пътищата да използват технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и/или регистрационния номер на моторното превозно средство, като според пар. 6, т. 65 от ДР на ЗДвП автоматизирани технически средства и системи са уреди за контрол, работещи

самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно ЗИ (Закон за измерванията), които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат, както стационарни – прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган, така и мобилни – прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес. Именно с такава мобилна радарна система е било установено и заснето конкретното нарушение, като нейното сертифициране и изправност към момента на извършване на нарушението се установява от представените удостоверение за одобрен тип средство за измерване и протокол за извършена проверка (л. 14 и 15 от делото) от лаборатория на МВР, която според протокола за извършената проверка, ползващ се с доказателствената сила на официален документ за отразените в него факти и обстоятелства, е била оправомощена за това от ДАМТН по реда на чл. 47 и сл. от ЗИ (Закон за измерванията). Вярно е, че представеното удостоверение за одобрен тип средство за измерване е било издадено на 24.02.2010 г. и следователно срокът му на валидност е изтекъл на 24.02.2020 г. – чл. 30, ал. 1 от ЗИ, но периодичната проверка за техническа изправност на процесната мобилна радарна система, удостоверяваща изправността ѝ към датата на извършване на нарушението, е била извършена преди изтичането на този срок, а съгласно чл. 30, ал. 5 от ЗИ, когато срокът на валидност на одобрения тип е изтекъл, намиращите се в употреба средства за измерване, които отговарят на одобрения тип, се считат от одобрен тип г.

Съгласно чл. 165, ал. 2, т. 7 и 8 от ЗДвП определенияте от министъра на вътрешните работи служби обозначават места за контрол по спазването на правилата за движение от всички участници в движението, като поставят пътни знаци и техника за видеонаблюдение осъществяват контрола само в обхвата на средствата за видеонаблюдение, и обозначават чрез поставяне на пътни знаци, оповестяват в средствата за масово осведомяване или на интернет страницата на Министерството на вътрешните работи участъка от пътя, на който се осъществява контрол по спазването на правилата за движение чрез АТСС (автоматизирани технически средства или системи), а според ал. 3 на цитирания член условията и редът за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение се определят с наредба на министъра на вътрешните работи, каквато е действащата към датата на извършване на нарушението Наредба № 81213-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата. В случая спазването на тези изисквания при заснемане на конкретното нарушение се установява от представените снимков материал и протокол за използване на процесното автоматизирано техническо средство или система (л. 11 и 16 от делото) – в протокола за използването на АТТС изрично е посочена датата и часовия интервал на използването му, мястото на позиционирането му и номерата на първото и последното статично изображение/видеозапис, потвърждаващи времето и мястото на извършване на нарушението според ЕФ и снимковия

материал.

По съществото на извършеното нарушение: става въпрос за ограничение на скоростта за движение в конкретния пътен участък от Автомагистрала „Тракия“, респективно извън населено място, въведено с пътен знак (вж. протокола на л. 16 от делото) и действащо към датата на извършване на нарушението в резултат на ВОБД (временна организация за безопасност на движението) по силата на заповед № РД-11-251 от 26.03.2020 г. на Агенция „Пътна инфраструктура“ и констативен протокол за приемане на ВОБД (л. 19 и 20 от делото), а именно – ограничение от 90 km/h, нарушението на което е било установено по описания по-горе начин на 16.08.2020 г. в 15:39 часа, като от снимковия материал (извлечение от клипа на нарушението) е видно, че скоростта, с която е бил управляван процесният лек автомобил, е била 121 km/h – л. 11 от делото, което при отчетен толеранс от -3% (допустимата техническа грешка съобразно представения протокол за извършената проверка за изправност на техническото средство – л. 15 от делото) прави 117 km/h, съответно – превишаването на ограниченото е било с 27 km/h, колкото е отбелязано и в ЕФ.

Що се отнася до наложеното с ЕФ наказание – глоба от 100 лева, същото съответства по вид и размер на предвиденото в закона за разглежданото нарушение.

По тези съображения съдът намира за доказани по несъмнен и безспорен начин описаното в ЕФ нарушение и извършването му от жалбоподателя, като при установяване на нарушението и/или издаването на ЕФ не са били допуснати съществени (ограничаващи правото на защита) процесуални нарушения, опорочаващи ЕФ до степен, в частност (предвид наведения в тази насока довод в жалбата) административно-наказателната отговорност на жалбоподателя за нарушението, за което е санкциониран с обжалвания ЕФ, не е погасена по давност. В случая жалбоподателят е бил санкциониран за нарушение по ЗДвП, извършено на 16.08.2020 г., а абсолютната погасителна давност е четири години и шест месеца, считано от датата на извършване на нарушението. Това е така, защото съгласно Тълкувателно постановление № 1 от 27.02.2015 г. на ВКС и ВАС по т. дело № 1/2014 г. разпоредбата на чл. 11 от ЗАНН (Закон за административните нарушения и наказания) препраща към чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК (Наказателен кодекс), което означава, при реализиране на административно-наказателна отговорност на лицето, т.е. при субсидиарното прилагане на регламентирания в чл. 81, ал. 3 от НК институт на абсолютната погасителна давност, административно-наказателното преследване ще бъде изключено по давност, ако е изтекъл срок, надвишаващ с една втора предвидения в чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК тригодишен срок. Неоснователно е и твърдението на жалбоподателя, че ЕФ е бил съставен след сроковете по чл. 34 от ЗАНН, приложими според него по аналогия – нарушението е било извършено на 16.08.2020 г., а според справката на л. 13 от делото ЕФ е бил съставен на 02.09.2020 г., т.е. в тримесечен срок от откриването на нарушителя и в едногодишен срок от извършване на нарушението. Неоснователно е и позоваването на изтекла погасителна

давност за изпълнение на наказанието – чл. 82 от ЗАНН, тъй като на изпълнение подлежат само влезлите в сила актове – чл. 74 от ЗАНН, а в случая ЕФ е бил обжалван и все още не е влязъл в сила – чл. 64 от ЗАНН.

Предвид изложеното съдът намира, че обжалваният ЕФ се явява законосъобразен и следва да бъде потвърден.

С оглед на изхода от делото и тъй като въззиваемата страна беше представлявана в съдебното производство от юрисконсулт, на основание чл. 63д, ал. 4 – 5 от ЗАНН жалбоподателят следва да бъде осъден да ѝ заплати юрисконсултско възнаграждение в минималния размер, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ – 80 лева, който съдът намира за адекватен на фактическата и правна сложност на делото и осъщественото от юрисконсулта процесуално представителство.

Водим от горните мотиви, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА електронен фиш, серия К, №, на ОД на МВР гр. Стара Загора.

ОСЪЖДА Р. В. М. от гр. Видин, ул. „.....“, ЕГН *****, да заплати на ОД на МВР гр. Стара Загора сумата в размер на 80 (осемдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че е изготвено, пред Административен съд Стара Загора.

Съдия при Районен съд – Стара Загора: _____